

Rezolucije i Preporuke Međunarodne konferencije, Ženeva 1863. godine

Međunarodna konferencija, u želji da pomogne ranjenicima ako se vojne sanitetske službe pokažu nedovoljnima, usvaja sljedeće Rezolucije:

Članak 1.

Svaka država imat će Odbor čija će uloga biti, u vrijeme rata i ako za to bude potrebe, pomoći vojnoj sanitetskoj službi sa svim raspoloživim sredstvima.

Odbor će se organizirati na najučinkovitiji i najprimjereniji mogući način.

Članak 2.

Može se osnovati neograničeni broj sekcija kako bi pomogle Odboru, koji će biti središnje upravljačko tijelo.

Članak 3.

Svaki Odbor će biti u kontaktu s vladom svoje zemlje, tako da se prihvate njegove usluge, ako za to bude potrebe.

Članak 4.

U vrijeme mira, odbori i sekcije poduzet će sve kako bi osigurali svoju punu funkciju u vrijeme rata, osobito pripremajući materijalnu pomoć svih vrsta te nastojeći obučiti i osposobiti dobrovoljno medicinsko osoblje.

Članak 5.

U vrijeme rata, odbori zaraćenih nacija dostavljat će pomoć svojim vojskama toliko koliko im sredstva dopuštaju; posebno će organizirati i aktivirati dobrovoljno osoblje, i u dogovoru s vojnim vlastima osigurati prostorije za brigu oko ranjenika.

Za pomoć mogu pozvati Odbore neutralnih zemalja.

Članak 6.

Na zahtjev ili uz suglasnost vojnih vlasti, odbori mogu poslati dobrovoljno medicinsko osoblje na bojno polje gdje će biti stavljeni pod vojno zapovjedništvo.

Članak 7.

Dobrovoljno medicinsko osoblje, pridruženo vojskama, odbori će opskrbiti sa svime potrebnim za njihov rad.

Članak 8.

Oni će u svim zemljama, kao jedinstveni znak raspoznavanja, na ruci nositi bijelu traku s crvenim križem.

Članak 9.

Odbori i sekcije različitih zemalja mogu se susretati na međunarodnim sastancima kako bi razmijenili rezultate i iskustva i kako bi se dogovorili o mjerama koje će poduzeti vezano uz njihov rad.

Članak 10.

Komunikacija između Odbora raznih zemalja zasad će se odvijati posredstvom Ženevskog odbora.

Neovisno o ovim Rezolucijama, Konferencija predlaže sljedeće Preporuke:

- a. vlade bi trebale biti pokrovitelji odborima za pomoć koji će se osnovati, i trebale bi olakšati, koliko god bude moguće, ostvarenje njihove uloge;
- b. u vrijeme rata, zaraćene nacije bi trebale proglasiti neutralnost ambulantnih vozila i vojnih bolnica, a ta neutralnost treba biti priznata, potpuno i apsolutno, u smislu službenog medicinskog osoblja, dobrovoljnog medicinskog osoblja, stanovnika zemlje koji idu pomoći ranjenicima, i samim ranjenicima;
- c. jedinstveni znak raspoznavanja bit će priznat od medicinskih službi svih vojski, ili barem za osoblje iste vojske kojima pripadaju te službe; i jedinstvena zastava bit će prihvaćena u svim državama za ambulantna vozila i bolnice.

Ženeva, listopad 1863. godine

tajnik Konferencije
J. Henry Dunant